Sfânta Drosida, prinţesa muceniţă
(s.v. 22 martie / s.n. 04 aprilie)

Sfântul sfinţit mucenic Vasile, preotul din Ancira şi Sfânta muceniță Drosida (s.v. 22 martie / s.n. 04 aprilie):

https://www.academia.edu/42867828/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Vasile_preotul_din_Ancira_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_muceni%C8%9B%C4%83_Drosida_22_martie_

https://archive.org/details/sf.-vasile-si-drosida

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-vasile-si-drosida

****

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Vasile, preotul din Ancira şi Sfânta muceniță Drosida:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20sfin%C5%A3it%20muc.%20Vasile%20%C5%9Fi%20Drosida%20(22%20mar)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Drosida

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Drosida

&&&

În ziua de 22 martie o găsim pomenită pe Sfânta muceniță Drosida, fiica împăratului roman Traian. Deși izvoarele istorice nu menționează nimic despre familia împăratului Traian, nici măcar despre Marcia, mama lui, sunt destule dovezi din relatările Sfinților părinți care ne spun că acesta ar fi avut o fiică pe care de tânără o logodise cu Adrian, sfetniul și dregătorul său de nădejde.

Așadar trebuie spus încă de la început că dovezile, fie pentru, fie împotriva descendenței imperiale ale Sfintei Drosida, sunt indirecte. Nu există nici o sursă istorică necreștină care să o menționeze. Istoricii nu pomenesc că Traian ar fi avut o fiică, dar sursele creștine s-au dovedit întotdeauna de încredere, iar relatările din Sinaxare se potrivesc cu evenimentele menționate de istorici. Explicația ar putea fi că, datorită faptului că Traian era un înfocat progonitor al creștinilor, iar Drosida a îmbrățișat credința creștină, cronicarii vremii au șters-o din istoricul familiei.

Scrierea cea mai importantă despre viața împăratului roman Traian o găsim în Cartea 68 din Istoria Romei a lui Cassius Dio, scrisă la un secol după moartea sa pe baza documentelor ce s-au găsit în arhivele senatoriale și imperiale. Despre Traian, unul dintre marii împărați romani, numit în timpul vieții sale Optimus Princeps, s-a scris în timpul vieţii sale doar în Panegiricul lui Pliniu cel tânăr. Aici nu se menționează nimic despre Drosida.

Primul document care vorbește despre ea este o predică a patriarhului eretic Sever al Antiohiei care o prezintă ca fiind tânără, că s-a născut în familie regală și că a primit moarte mucenicească.

Sfântul Ioan Gură de Aur, pe când era preot în Antiohia, i-a dedicat sfintei o predică întreagă, sub numele de „Laudă la Sfânta Drosdida și despre amintirea morții”, dar el nu face referire însă la viața ei, ci doar la mucenicia sfintei.

În anul 99, la un an după urcarea sa pe tron, Traian reactiva edictul prin care interzicea creștinilor adunările sub orice formă. Persecuțiile erau crunte și au culminat

în anul 104 când era de ajuns un simplu denunț anonim pentru ca un creștin să fie judecat și executat. Trupurile martirilor erau abandonate pe locul martirajului pentru a-i înspăimânta și mai mult pe creștini.

Nu se știe cum a ajuns fiica lui Traian să cunoască învățătura creștină și să îl iubească pe Hristos. Într-una din zile a aflat despre cinci fecioare creștine care viețuiau în afara orașului Antiohia Siriei, care se încumetau noaptea să adune trupurile mucenicilor executați, să le ungă cu mir și uleiuri aromatice, să le pună în pânze albe, curate și să le îngroape în pământ cu rugăciuni și cântări. Acest lucru i-a stârnit Drosidei curiozitatea și a plecat să le cunoască și să se alăture. Numele celor cinci fecioare erau: Aglaida, Apolinaria, Daria, Mamtuza şi Taisia.

O perioadă munca lor împreună i-a adus Drosilei multă bucurie. Adrian, soțul Drosidei și sfătuitor al împăratului, văzând că dispăreau noaptea trupurile martirilor, a pus la pândă mai mulți soldați pentru a-i prinde pe cei care îndrăzneau să neglijeze porunca împăratului. Și în chiar prima noapte au fost prinse și întemnițate cele șase fecioare. A doua zi, au fost înfățișate împăratului Traian pentru judecată. Surpriza lui a fost foarte mare când printre prizoniere și-a recunoscut propria fiică.

Furia lui a îndreptat-o împotriva celor cinci femei pe care le-a considerat răspunzătoare de rătăcirea fiicei sale. A ordonat atunci ca Drosila să fie închisă sub pază, iar pe cele cinci fecioare le-a aruncat în cinci vase pline cu aramă încinsă. Pentru a le înjosi și mai mult, a așezat vasele la intrarea în noile băi publice romane, pe care urma să le inaugureze cu ocazia zilelor dedicate zeului Apolo. Sinaxul ne spune că nimeni nu putea intra în camera băilor obşeşti, căci cel ce se apropia cădea mort.

În urma unui vis în care Traian le-a văzut pe fecioare sub forma unor mielușele albe, el a poruncit ca un foc să fie mereu aprins pentru a aștepta pe a șasea, propria sa fiică. Într-un nou edict el a scris: „Bărbaţi galileeni, care vă închinaţi Celui răstignit, scăpaţi-vă pe voi de mai multe munci, iar pe noi de osteneli, şi fiecare dintre voi singur să se arunce în cuptorul cel pregătit cu foc“.

Drosida, în una din nopți, scăpând de cei care o păzeau, a hotărât să se arunce singură în foc pentru a fi alături de Hristos și de cele cinci fecioare. În drum spre foc, și-a adus aminte că nu era botezată. Avea la ea mir pe care îl primise de la prietenele sale, așa că s-a uns cu el, apoi a intrat în apa unui râu și s-a botezat singură zicând: „Se botează roaba lui Dumnezeu, Drosida, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.“ Timp de şapte zile după aceea, s-a ascuns trăind în post şi rugăciune, pregătindu-se pentru întâlnirea cu Hristos. În a opta zi, Sfânta muceniţă Drosida a mers la cuptor şi s-a aruncat în foc.

În cuvântul său pentru cei adormiţi, Sfântul Ioan Damaschin spune: „Grigorie Dialogul, episcopul Romei celei vechi, precum ştiu toţi, era vestit întru sfinţenie şi înţelegere şi, când slujea, avea părtaş un înger din cer, slujind împreună cu dânsul. Acesta, călătorind oarecând pe podul cel de piatră, şi stând într-adins, a făcut rugăciune către Domnul cel iubitor de suflete pentru iertarea păcatelor lui Traian împăratul. Atunci, a auzit îndată glas de la Dumnezeu zicând: «Rugăciunea ta am auzit-o şi dau iertare lui Traian; iar tu să nu mai faci rugăciuni pentru păgâni»“.

O reprezentare, unică la noi în țară, a Sfintei Drosida este zugrăvită în biserica Mănăstirii Celic-Dere din județul Tulcea, în primul medalion de lângă ușă, alături de Sfânta muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș. De asemenea, altarul de vară al Mănăstirii Bucium din Iași o are ca ocrotitoare.

Preafericitul părinte patriarh Daniel spunea la punerea pietrei de temelie că: „Viața Sfintei Drosida trebuie să fie pentru noi un imbold de mărturisire a credinței indiferent în ce vremuri ne-am afla.”

Etimologic, numele Drosida provine din limba greacă şi înseamnă „rouă“, reprezentând prospeţimea şi puritatea.

(Viorica Văscu - Sfintele femei, modele de viață - Sfânta Drosida, prinţesa muceniţă)